

квы, въ които мжчнотїи устроителна-та му дарба и непогрѣшимо-то му умѣніе были еднакво успѣшны.

Отъ день-тъ когато Бугенхагенъ завзѣлъ мѣсто-то си въ амвонъ-тъ на Виттемберскѣ-тѣ градскѣ церкви, отъ онзи день той е занимавалъ едно видно мѣсто между главны-тѣ подвижници на Реформаціѣ-тѣ. Безъ одного толкозъ способенъ да заякчи и устрои новы-тѣ церкви, които отъ стотинѣ страны сѣ ся нуждаяли отъ внимателенъ надзоръ, Реформація-та бы загубила много. Меланктону не было много прїятно да напуска учителско-то си занятіе за другѣ нѣкоїѣ работѣ; и когато нужда-та го карала да посѣщава сегысь-тогысь церкви-тѣ, ако за-слугы-тѣ му въ това отношеніе и да были твърдѣ цѣнны, той гы е извършвалъ слѣдъ голѣмо принужденіе да жертвува обычно-то си учителско званіе въ университетъ-тъ. И явно е че и Лутеръ, каквыто способности и да притежавалъ, не е можалъ да оставя безвредно работѣ-тѣ си за другѣ работѣ. Но каквото единый-тъ или другой-тъ отъ тѣзи двама мжжіе нѣмалъ врѣме, или не былъ толкозъ способенъ, да извърши, за Бугенхагена было по вкусъ-тъ му работа.

Бугенхагенъ не ся спиралъ много въ Вит-